

ROK MODLITBY 2024

NAUČ NÁS MODLIŤ SA... č.2

Modlitba ako nástroj odpustenia

alebo

ako nám modlitba môže pomôcť odpustiť druhým a prijať Božie odpustenie

Ako sa modliť? Alebo, čo považujem za modlitbu?

Ak je modlitba len o odriekaní formuliek, akokoľvek dobrých, alebo ak je modlitba len o predostieraní svojich prosieb, požiadaviek Bohu, tak nemusí meniť moje postoje na také, aby boli blízke Božiemu mysleniu. Je to len monológ. Je to len o mne. Aby to bol dialóg, treba vnímať druhú stranu. Ako? Tak, že používam jeden z tých prostriedkov, cez ktoré k nám Boh hovorí a ktoré sa tak stávajú modlitbou. Veď naša myseľ môže byť neustále upriamená na toho, koho milujeme. Teda na Pána.

Prvý spôsob, cez ktorý sa nám Boh prihovára, je Sväté Písmo. Ono zachytáva Božie slovo asi najviac. Aj pri svätej omši hovoríme: *Počuli sme Božie slovo*. Teda čítanie Biblie a uvažovanie nad ňou je tiež modlitba.

Duch Svätý, ktorý inšpiroval svätopiscopov, funguje aj v Cirkvi. Hlas Cirkvi, najmä učiteľského úradu, je teda tiež Božím hlasom pre nás. Prihovára sa nám v rôznych rovinách. Cez pápeža - jeho encykliky a jeho dokumenty. Cez jeho príhovory a postoje. Cez biskupov, cez kňaza vo farnosti, cez spovedníka, cez kazateľa, atď. Zasadnutie Konferencie biskupov Slovenska nedávno napr. jasne definovalo, kde boží hlas nie je, aj keď sa tak tvári. Ide o internetový portál Christianitas.sk a video kanál GloriaTV. Toto vyjadrenie je jedna z aktuálnych vecí Božieho hlasu prostredníctvom Cirkvi.

V Božích rukách je celý svet. A preto sa nám Boh môže prihovárať aj cez rôzne udalosti, situácie, tzv. znamenia čias. Napríklad, cez nejaké nešťastie alebo katastrofu – kde treba pomôcť. Aj cez situáciu vo svete, napr. vojnu na Ukrajine. Ale aj cez osobné veci – zmenu práce, či nejaké okolnosti, ktoré sa nám ukazujú.

Štvrtý, asi najčastejší, aj keď najmenej uveriteľnejší kanál – cez ľudí, s ktorými žijem. Cez manželského partnera, prirodzene cez rodičov, ale

môže aj cez deti. Cez kolegov v práci a pod. Ba dokonca aj cez nevestu. Alebo cez zaťa, či cez svokru. Nemyslím teraz ich odporúčania, či rady, ale skôr ich prosby o pomoc, v ktorých cítíme obraz Posledného súdu: *čokoľvek ste urobili alebo neurobili jednému z týchto najmenších...* Aj dialóg s ľuďmi môžeme chápať ako modlitbu.

Teraz osobná otázka. **Uvedomil som si niekedy teraz, v poslednom čase, ako ma Boží hlas oslovil v zmysle odpúšťania?**

Pre mňa je v tomto smere odpúšťania veľkým prorokom pápež František. Neustále zdôrazňuje potrebu odpustenia ako najlepšieho a často jediného spôsobu riešenia problémov, konfliktov, vojen, spolužitia, atď.

Na záver ešte povzbudenie, ktoré dal kňazom (už nebohý) p. biskup Peter Dubovský zo svojho života: Niekedy som sa cestou do práce modlil za toho, s kým som mal problém. Tak som to niekedy aj odporúčal pri sv. spovedi, keď mi penitent hovoril o tom, ako ho niektorý spolupracovník vytáča do nepričetnosti. Raz mi jedna pani po čase povedala: Funguje to! Prestala som na ňu nadávať. Na tú kolegyňu. Ono to proste nejde za niekoho sa modliť a súčasne naňho nadávať. Modlitba pomáha.

Úloha modlitby v živote kresťanskej rodiny alebo

ako môže spoločná modlitba posilniť rodinné vzťahy a budovať vieru doma

Už sa vám stalo, že ste do auta načerpali zlé palivo? Môže sa to ľahko stať tomu, kto strieda autá, napr. súkromné a služobné a každé je na iný druh paliva. Býva to veľký problém, ak namiesto nafty natankujete benzín. Všetko sa musí vyčerpať, prečistiť, skrátka: nie je to lacná záležitosť. V každom prípade je dôležité to, že výrobca auta aj určí, na aké palivo bude jazdiť. Ak to popletieme, môže to zavrčať, zadymiť, ale neodvezie nás.

Je teda dôležité čerpať to, čo nás poháňa, čo nás vezie dopredu.

Keď sa opýtame, čo je pohonná látka pre človeka, tak si myslím, že sa všetci zhodneme na tom, bez rozdielu, či sme veriaci alebo nie, že človek potrebuje lásku. Potrebuje porozumenie, aby mohol dobre fungovať vo svojom živote. Ak nemá lásku, tak jednoducho niečo nebude fungovať.

To nehovorí iba Cirkev a kresťanstvo, to hovoria všetci normálni ľudia, ktorí sú úprimní a vnímajú človeka.

Jeden z prvých, ktorý to zdôraznil, bol psychológ Erik Erikson. Hovorí, že *dieťa, keď sa počne a mama ho nosí pod srdcom, aj počas prvých mesiacov života po narodení, potrebuje cítiť prijatie. Potrebuje zažiť lásku*. To, že otec, mama, aj tí, čo sú okolo mňa sa tešia, že som prišiel na tento svet. A ja získavam presvedčenie, ktoré si ani neuvedomujem, ale nosím ho vo svojom podvedomí, že na tento svet sa oplatilo prísť. Ten najväčší dar, ktorí rodičia môžu dať svojim deťom je to, že ich milujú a že sa tešia z ich príchodu. Ľudia, ktorí siahajú po extrémnych spôsoboch, možno práve nezažili toto prijatie.

Človek teda funguje na lásku. A ak ho táto láska naplní, tak zvláda všetko vo svojom živote.

Táto téma je o rodine. Rodina je tou prvou stanicou, tou prvou „benzínkou“, kde človek čerpá lásku. Aby ona presiakla jeho srdce, aby presiakla celé bytie s vedomím, že sa oplatilo prísť na tento svet, lebo ma milujú. Rodina je tu teda na to, aby človek získal základnú dôveru pre život.

A teraz je tu otázka, ako to má rodina zvládať? Čo má robiť, aby v nej fungovala láska, aby sa z nej dalo čerpať? Nielen deti, ale aj manželia aby mohli z nej čerpať?

Môžeme povedať, že jeden z tých prostriedkov, ktorý tomu veľmi, veľmi pomáha, je práve modlitba. Aby v tej našej „čerpacej stanici“ bola láska, aby sme ju mohli čerpať.

Tu musíme povedať jednu dôležitú a zásadnú vec: rodina tu nie je na to, aby sa modlila. Ale rodina sa modlí, aby tu bola. Človek tu nie je na to, aby sa modlil. My nie sme kresťania aby sme sa modlili. My sa modlíme, aby sme boli. Cirkev tu nie je na to aby sa modlila, ale modlí sa preto, aby tu bola. Modlitba totiž nie je povinnosť, nie je cieľ. Modlitba je prostriedok. Je to naša potreba. Pretože potrebujeme lásku a musíme si ju vyprosovať. Ona totiž k nám prichádza z toho najvyššieho prameňa, ktorým je Boh. Od Neho si potrebujeme vyprosovať lásku, ktorá je potom v nás a medzi nami. Keď to rodina robí, keď si vyprosuje lásku, môže zažívať niečo nádherné. Takisto manželia medzi sebou, aj deti medzi sebou.

Ďalšou otázkou je: Aká by mala byť modlitba v rodine?

Nedá sa povedať, čo presne. Že sa treba napríklad modliť ruženec, treba sa modliť litánie, treba sa modliť to, či ono. Modlitba je rozhovor

a môže to vyznieť trochu zvláštne, ale najkrajšou modlitbou manželov môže byť práve to, že sa vedia porozprávať medzi sebou. Keď sa vedia rodičia porozprávať so svojimi deťmi – to je ich najkrajšia modlitba. Keď sa vedia deti porozprávať so svojimi rodičmi – to je ich najkrajšia modlitba. Jednoducho, vzájomné rozhovory, vzájomná komunikácia je tá najkrajšia modlitba, aká v rodine môže byť.

Skúsme si všimnúť prvé Turíce. Keď Duch Svätý zostúpil na apoštolov, oni sa v hornej sieni modlili spolu s Pannou Máriou. Oni sa nemodlili ruženec, ten ešte vtedy nebol. Oni sa rozprávali o tom, čo prežili a zažili s Ježišom. Čo im hovoril, ako konal. A možno že medzi tým si vzdychli a povedali: Pane, daj nám toho Ducha Svätého.

Aj modlitba v rodine musí byť podobná. Aby sme sa mohli spolu modliť, musíme sa spolu rozprávať. O tom, čo sme prežili alebo práve prežívame. Uvažujem o tom, čo som zažil. A poviem si: toto večer poviem svojej manželke, svojmu manželovi. Toto bolo pekné, poviem o tom. A keď sa to zakončí možno jedným Otčenášom alebo jedným Zdravasom, tak to sú tie najkrajšie modlitby, aké v rodine môžu byť. Aké môžu zažiť manželia medzi sebou a aké môžu zažiť aj s deťmi. A keď rodičia pritom svoje deti aj objímu, tak to sú tie najkrajšie chvíle, ktoré sa nedajú zabudnúť. Ostávajú v nás po celý život A tie deti budú pripravené do života takýmto nádherným spôsobom.

Toto je modlitba v rodine. Ona je potrebou. Rodina sa modlí preto, aby mala lásku. Aby si ju vyprosovala. Aby ten, kto v nej žije, mohol z tejto lásky čerpať. Lebo človek nefunguje na iné, iba na lásku. Na skutočnú, opravdivú lásku.

Skúsme sa pozrieť do svojich rodín, do svojich manželstiev, či sa vieme rozprávať. A či sa vieme rozprávať aj o Božích veciach. O duchovných veciach. Nielen o tom, čo je povrchné a už vôbec nie aby sme ohovárali. Hovorme o tom, čo sme prežili, čo nás nejakým spôsobom oslovilo. O tom, čo mám vo svojom vnútri a s tým sa chcem podeliť.

Ak to tak robíme, vytrvajme, lebo to je veľmi dobrá cesta.

Ak nie, tak prosme Boha o pomoc, aby sme nabrali odvalu a chuť to aspoň skúsiť. Aby sme to zmenili.

Aby nám tie naše vzájomné rozhovory v intimite rodiny pomáhali stále rásť v láske.